

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 27/2015
03.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Д., због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Д., адвоката С.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 1702/2012 од 10.07.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 439/14 од 28.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 1702/2012 од 10.07.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 439/14 од 28.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 1702/2012 од 10.07.2014. године, између осталих, окривљени Р.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те га је осудио и на новчану казну у одређеном износу - од 30.000,00 динара коју је дужан платити у року од три месеца, по правноснажности пресуде, а у супротном иста ће бити замењена казном затвора и извршена тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљеном Р.Д. изречена је мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 439/14 од 28.10.2014. године, одбијене су, као неосноване, жалбе бранилаца окривљених А.Б., М.М. и Р.Д. и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву К 1702/2012 од 10.07.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је, на основу члана 483. став 3. ЗКП-а, поднео бранилац окривљеног Р.Д., адвокат С.Р., због повреда закона, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да донесе пресуду којом ће укинути побијане пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и 487. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Д. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да предметни захтев за заштиту законитости, садржи печат, али не и потпис браниоца окривљеног, адвоката С.Р., као обавезан елемент на основу кога се утврђује да ли је захтев поднет од овлашћеног лица то је очигледно да је захтев поднет од неовлашћеног лица.

Обзиром, да у смислу одредбе члана 483. став 3. ЗКП-а, окривљени нема овлашћење да лично поднесе захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд предметни захтев одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**